

Ruger LCR 357 Magnum

MGR. JAN TETŘEV

Plasty dnes pronikají do stále většího počtu oborů lidské činnosti, kde nahrazují jednu dřevu, podruhé kov, potřetí jiné plasty. Dávno už se nám usadily v našem zbrojním oboru, kde se z nich vyrábějí i tak namáhané díly jako rámy pistolí. Ani použití plastů při konstrukci namáhaných částí revolverů už nepatří do kategorie sci-fi, i když stále představuje ne tak zcela vstřebaný konstrukční prvek, považovaný za zajímavou nebo taky podezřelou novinku.

Moderní doba už dávno zbořila představu krátké palné zbraně jako ocelové konstrukce s ořečovými stěnkami. Jestliže však u samonabíjecích pistolí plasty jako materiál rámu definitivně a masově vtrhly na scénu před víc než třiceti lety s pistolemi Glock, u revolverů se opozdily o pětadvacet let.

Příčin je jistě několik, ale tu podstatnou vidíme především v tom, že revolvery dnes nejsou zbraně, kterými by se hromadně vyzbrojovaly ozbrojené složky a vůbec se jich vyrábí méně než pistolí. Navíc rámy pistolí, které se z plastu běžně vyrábějí, nečelí takovým silám jako rámy revolverů. Takže se muselo počkat, až se vyvinou lepší plasty –

a nakonec ani u „plastových“ rámu se zatím nedostalo na plast tak úplně beze zbytku. Tak jako tak vznik plastového Rugeru zřejmě ukončil jednu etapu konstrukce revolverů. Doba, kdy se revolvery vyráběly s výjimkou stěnek výhradně z kovu, je už pátý rok nenávratně pryč.

První byl LCR 38

První sériově vyráběný revolver s plastovým rámem představila firma Sturm, Ruger & Co. na Shot Show v roce 2009. Další poprask nová zbraň, pojmenovaná LCR (Lightweight Compact Revolver), způsobila o dva měsíce později na norimberském veletrhu IWA. Je to revolver v nejběžnější ráži 38 Special (+P), určený k dennímu nošení a sebeobraně na krátké vzdálenosti.

» Rugery LCR v rážích 38 Special +P (nahore) a 357 Magnum na první pohled nerozlišíte. Tvar, rozměry i povrchová úprava jsou v zásadě shodné, neliší se ani ovládací prvky. Válec obou modelů LCR se vyklápí po stisknutí tlačítka na levé straně.

Musí proto být lehký, což plasty jednoznačně umožňují. Potřeba snadného taseání si vynutila vnitřní kladívko, a tudíž dvojitou spoušť (DAO).

O LCR se běžně mluví jako o plastových revolvrech, ale podobně jako v případě „plastových“ pistolí nejde pochopitelně o zbraň, které by se vyráběly výhradně z plastu. Jak už před čtyřmi lety napsal Martin Helebrant, Ruger LCR je revolver, který využívá plast jako podstatnou část „rozhraní mezi hlavní a střelcem“. Rám této zbraně fakticky není vyroben z plastu, ale z leteckého duralu. Vpředu rám vybíhá v pouzdro hlavňe, ve kterém je vložena vlastní hlavňe z nerezové oceli. Hliníkový rám je navíc zpevněn ocelovými vložkami v oblasti vedení zápalníku, dále na opěrné ploše pro dno nábojnice a v oblasti, kudy prochází osa válce. Osa válce a přední západka jsou navíc pro jistotu vyrobeny z titanu.

Takže skutečně z polymeru, respektive z kompozitu zesíleného skelnými vlákny, je rukojeť a k ní náležející lučik. Plastové díly obepínají rám zezadu, zdola a částečně shora. Tento plastový celek obsahuje také spoušťový a bicí mechanismus s kladívkem a lze ho od kovové části zbraně (rám, válec, hlavňe) oddělit po uvolnění pouhých dvou šroubků.

Uvedme také, že v reakci na hysterii volající po stále větší bezpečnosti lze bicí